

Nord-Fron
kommune

Sør-Fron
kommune

Ringebu
kommune

Vår referanse
21/878- 21/7292
FA-M50, FE-033

Håvard Gangsås
kommunedirektør

Roger Skansgård
renovasjonssjef

MGR sak 4/21 - Renovasjonsforskrift

Utvalg	Utv.saksnr.	Møtedato
Representantskapet for interkommunale ordninger	014/21	19.05.2021

Dokumenter vedlagt saken

Saksbehandlingsveileder 20210511

Renovasjonsforskrift 20210511

Forslag til vedtak

1. Representantskapet for interkommunale ordninger anbefaler at ny forskrift og saksbehandlingsveileder blir gjort gjeldende for Nord-Fron, Sør-Fron og Ringebu kommuner.
2. Representantskapet for interkommunale ordninger sender forskriften og saksbehandlingsveileder over til kommunestyrene for behandling.

Møtebehandling fra Representantskapet for interkommunale ordninger 19.05.2021

RIO - behandling:

Enstemmig vedtatt som forslag til vedtak.

RIO-014/21 Vedtak:

1. Representantskapet for interkommunale ordninger anbefaler at ny forskrift og saksbehandlingsveileder blir gjort gjeldende for Nord-Fron, Sør-Fron og Ringebu kommuner.
2. Representantskapet for interkommunale ordninger sender forskriften og saksbehandlingsveileder over til kommunestyrene for behandling.

Saksopplysninger

Renovasjonsforskriften for Nord-Fron, Sør-Fron og Ringeby ble vedtatt i 2013, og endret tidligere forskrift fra 2006. Til nåværende forskrift har det vært benyttet en saksbehandlingsveileder som ikke har et politisk vedtak. Praktisering av forskriften og gebyrtyper har vært forskjellige hos de respektive kommuner.

Sak RIO-052/20 i representantskapet for interkommunale ordninger (RIO) vedtok at kommunene skal tilby løsninger der flere enheter kan etablere fellespunkt (eksempelvis avfallsbrønn).

Midt-Gudbrandsdal renovasjonsselskap (MGR) har på bakgrunn av erfaringer med gjeldene forskrift laget forslag til ny renovasjonsforskrift og ny saksbehandlingsveileder. Prosessen har benyttet ekstern rådgiving, gjennomgang med fagpersoner i administrasjonen hos eierkommunene og samtaler med faglig forum. Andre kommuners forskrifter, domsavsigelser, forurensningsloven, forarbeider til forurensningsloven og veileder fra Miljødirektoratet er noe av det som er lagt til grunn for vurderinger som er gjort.

Vurdering

Målet med ny forskrift har vært å få den mer fleksibel enn nåværende forskrift, og at den skal ha en tilhørende saksbehandlingsveileder som skal gi best mulig grunnlag for lik saksbehandling. Samtidig skal forskriften være rund nok til at mindre justeringer kan gjøres ved endring av sakbehandlingsveilederen. Endring av saksbehandlingsveilederen vil normal ikke kreve høringsrunder.

Miljødirektoratets veileder «M258 beregning av kommunale avfallsgebyr» kapittel 4 har vært styrende for vurderingene som er gjort i forbindelse med differensierte gebyr. Volum og bruk er to faktorer som går igjen på vurderingene. Veilederen er også tydelig på følgende:

«Det er klare begrensninger på hvilke kriterier som kan gi gebyrreduksjon. Det er f.eks. ikke anledning til å differensiere gebyr på sosialt grunnlag. Det er heller ikke tillatt å differensiere på bakgrunn av hvor i kommunen avfallsbesitteren bor, som vil si at besparelse på grunn av ulik kjøreavstand ikke kan gi grunnlag for lavere gebyrer»

Bestemmende for hvilke gebyr som skal tillegges bestemmes ut fra registreringen i matrikkelen og fra eiendomsskatt. Eksempelvis vil fritidsboliger med innlagt strøm og vann ha et høyere gebyr enn de som ikke har dette, noe som leses ut fra eiendomsskatten. Dette begrunnes i at bruken normalt sett er høyere når strøm og vann er innlagt. For fastboende er det volum som er styrende for de vurderinger som er gjort. Det legges opp til at en abonnent med en boenhet bestemmer gebyrtypen for beholder selv, ut fra hvor flink vedkommende er til å kildesortere. Kommunen kan overstyre dette om nødvendig. Dette betyr at dersom avfallet ligger på utsiden av beholder eller at lokket ikke ligger plant med beholderen kan abonnenten pålegges et høyere gebyr, implisitt større beholder. Dette motvirker at dyr roter utover avfallet, eller at det blåser utover.

Det er satt tydeligere krav til de plikter som abonnenten har, og hvilken vegstandard som skal legges til grunn på de veier innsamlingsbilene skal kjøre. Kravene til vegstandard har bakgrunn i Landbruks- og matdepartementets normal for landbruksveier - veiklasse 3, mens kravene til snuhammer har bakgrunn i Statens vegvesen håndbok N100 for lastebil. N100 er benyttet siden kravene er mindre strenge enn i normalen for landbruksveier. Kravene til veistandard og abonnentens plikter er viktig for renovatørens arbeidsforhold og likebehandling blant abonnenter.

Det har vært ulik praktisering av forskriften i de forskjellige kommunene. Etter nåværende forskrift

har både kommunene og MGR har vært saksbehandlere. Det har ikke vært praktisert noen klar grense for hvem som saksbehandler hvilke saker. Når kommunene har saksbehandlet renovasjon så er ofte MGR også involvert i vurderinger. Så bestilles MGR for å utføre endringen, for så å melde tilbake til kommunen når endringen er utført. Dette er irrasjonell arbeidsmåte. For å få en mer rasjonell saksgang og lik praktisering av forskriften hos den enkelte foreslås det at all saksbehandling legges til MGR, herunder å sette riktig gebyr. Kommunene behandler klager i de tilfeller abonnenten og MGR ikke kommer til enighet. Dette vil medføre et behov til føring av ressurser, men samtidig vil overføringene fra MGR til kommunene reduseres. Omfanget vil være under ett årsverk, som er mindre enn overføringene til kommunene per dags dato. MGR kommer tilbake til ressursbehovet dersom saksbehandlingen blir lagt til MGR.

Mindre justeringer av saksbehandlingsveilederen foreslås delegert til representantskapet for de interkommunale ordningene. Uten at dette må vedtas i de respektive kommunestyrene. Viktig å merke seg at dette er mindre endringer, mens mer prinsipielle endringer fortsatt bør til behandling i kommunestyrene.

Det legges opp til høringsrunder og politisk behandling hos den enkelte eierkommune gjennomføres i løpet av 2021, og at forskriften er gjeldene fra 1.1.2022.